

szarach osiedli, wyszczególnionych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 listopada 1937 r. o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych dla gmin miejskich na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 621) i przekazuje się właściwym terytorialnie wydziałom powiatowym województwa warszawskiego.

§ 2. Od orzeczeń, wydanych przez wydziały powiatowe w myśl § 1, służy prawo odwołania do wojewody.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

106

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 lutego 1938 r.

w sprawie zniesienia stanowiska sędziego śledczego w Tomaszowie Lubelskim.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się stanowisko sędziego śledczego w Tomaszowie Lubelskim w okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 lutego 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721), zmienionym rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 822), z dnia 20 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 239), z dnia 27 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 307), z dnia 2 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 389), z dnia 6 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 400), z dnia

14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 34), z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 357), z dnia 17 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 617), z dnia 25 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203) oraz z dnia 11 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29), wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 6 ostatnie zdanie punktu 6 otrzymuje brzmienie:

„Nadawca może żądać w liście przewozowym przewozu przesyłki pośpiesznej jako przyśpieszonej, jeżeli taryfa dopuszcza takie przewozy“.

2) W § 7 punkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Nadawca może żądać przy nadaniu, aby jemu lub upoważnionej przez niego osobie dano możliwość być obecnym przy ważeniu przesyłki i liczeniu ilości jej sztuk, o ile czynności te wykonywa stacja nadania. Jeżeli nadawca nie żądał tego lub jeżeli nie skorzystano z danej przez kolej możliwości, to, o ile kolej żelazna zgodzi się na ponowne dokonanie tych czynności, stosownie do późniejszego żądania nadawcy, ten ostatni obowiązany jest uiścić po wtórnie opłatę taryfową“.

3) W § 48 dodaje się punkt 3 o następującym brzmieniu: